

JJ MAAKT VEEL EMOTIES LOS IN HOSPICE

Een hond die troost biedt

DOOR: MELITA SPOELSTRA

DAT ONS GELIEFDE RAS OP Velerlei gebied wordt ingezet, is alom bekend en het leek mij leuk deze keer iets te vertellen over de Golden Retriever JJ. Deze hond is werkzaam in een hospice in Albany in de Amerikaanse staat Oregon.

Vanaf de leeftijd van één jaar werkt JJ al als gecertificeerde therapiehond. Zij is nu vier jaar. Sinds de opening van het hospice twee jaar geleden voert ze, samen met Tracey haar begeleidster, haar taak uit in fulltime roosters van twaalf uur. Haar werk kun je het best typeren als een soort 'maatschappelijke zorghond'.

'De aanwezigheid van een hond vermindert het stressniveau'

Wanneer JJ en Tracey als vrijwilligers worden ingezet in therapiesituaties of bij crisisopvang, doen ze dat op verzoek van verschillende organisaties, zoals Project Canine Therapy Work, Hope en Animal Assisted Crisis Response (voor crisisopvang).

>> Als JJ in het hospice werkt, loopt ze altijd los en maakt gedurende de dag haar rondes langs de kamers van de patiënten. Daarna gaat ze langs de kantoren van het personeel van het hospice, waar de medewerkers zijn die de mensen thuis bezoeken. Er is aan Tracey vaak gevraagd hoe JJ weet, wanneer mensen troost nodig hebben. JJ blijkt in staat deze mensen zelf uit te zoeken. Als vrolijke noot kan hierbij worden opgemerkt dat zij, als een echte retriever, ook vaak tijdens de maaltijden te vinden is in de kamers. Meer dan eens brengen familieleden van patiënten enige tijd spelend met haar op de grond door, hierbij hun eigen rouwproces verwerkend. Men merkt dat alleen al de aanwezigheid van een hond in het gebouw het stressniveau vermindert.

niet van honden, maar van deze houd ik wel'. Omdat JJ altijd los in het gebouw rondloopt, ziet haar begeleidster niet altijd wat ze doet. Bij patiënten die extra tekenen van stress vertonen, loopt ze vaker langs om hen een lik over hun hand te geven of om de aandacht af te leiden. Van verschillende families is ook vernomen dat ze vaker naar patiënten gaat, wanneer deze dichter bij hun sterven komen. Dit gebeurt allemaal intuïtief, het is niet aangeleerd. Patiënten die JJ graag willen zien, krijgen een klein medicijnpotje met minikoekjes. Wanneer mensen niet in staat zijn om haar aan te raken, kruipt ze bij hen op bed en steekt haar hoofd onder hun hand. Ze is ook weleens in slaap gevallen met de hand van een mevrouw nog op haar hoofd. Deze methode wordt het meest toegepast, als iemand op sterven ligt en er

geen familie of vrienden bij zijn. Tracey, de begeleidster, komt dan naast het bed zitten en JJ gaat naast de patiënt liggen slapen.

JJ krijgt regelmatig speelgoed van familieleden van patiënten. Ook haar twee meest recente, favoriete speeltjes waren cadeautjes. Ze laat op diverse plekken haar speelgoed slingeren, net zoals een hond dat thuis doet. Gezinnen die in het hospice zijn geweest, herinneren zich vaak niet meer de namen van de medewerkers, maar JJ herinneren ze zich wel en ze wordt ook altijd specifiek bedankt voor wat ze doet. Zo ontvangt JJ elke drie maanden cadeautjes van een anonieme persoon. De laatste keer waren er 'spekjerkeys' bij, iets waar ze echt gek op is.

'Net als een huishond, laat ze haar speelgoed slingeren'

In de twee jaar dat JJ nu in het hospice werkt, is het slechts vier maal gebeurd dat mensen niet met haar wilden communiceren. Wel is het meerdere malen voorgekomen dat iemand zei: „Ik houd

'Als een patiënt overlijdt, loopt ze mee naast de draagbaar'

Wat de families en het personeel erg in het gedrag van JJ raakt, is haar manier van afscheid nemen als een patiënt overlijdt. Het is traditie in het hospice dat alle personeelsleden het lichaam escorteren naar de lijkwagen. Zij tonen hun respect voor de overledene door in linie tot aan de uitgang in de gangen te staan. JJ staat dan altijd te wachten in de hal en loopt naast de draagbaar met de escorte mee tot aan de auto. Dit is haar nooit aangeleerd en volgens Tracey is dit haar manier om een laatste groet te brengen. Omdat JJ ook erg van kinderen houdt, fungeert ze vaak als een soort babysitter wanneer gezinnen hun geliefden bezoeken. Vanwege die kwaliteit is ze bijvoorbeeld eens ingezet, toen aan een kleinkind werd uitgelegd dat zijn opa stervende was.

'JJ staat ook wel bekend als de 'hugging dog''

Er wordt verondersteld dat therapiehonden nooit zonder toestemming tegen iemand op mogen staan en hun poten op de schouders mogen leggen, maar JJ heeft geleerd hoe ze liefdevol moet 'omhelzen'. Tracey heeft dit gedrag niet gecorrigeerd, terwijl andere begeleiders dat wel doen. Het gevolg van haar keuze is dat JJ al veel mensen het gevoel heeft gegeven, dat die knuffel speciaal voor hen is. Zij staat door dit gedrag bekend als de 'Hugging Dog'.

De werkzaamheden van JJ zijn veelomvattend en voegen iets heel belangrijks toe aan therapie- en crisiswerk. Als het nodig is, kan Tracey haar aangelijnd meenemen en begeleiden in haar therapiewerk, maar in het hospice heeft ze de vrije hand. Tracey hoopt dat steeds meer mensen zich gaan realiseren, hoe breed inzetbaar een hond is en hoe heilzaam een hond kan werken voor veel mensen in nood.

